

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΝΕΟΧΩΡΙΩ ΒΟΣΠΟΡΟΥ Ι.Ν. ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ὁμιλία

τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων

κ.κ. Θεοφίλου Γ΄

κατά τήν θείαν Λειτουργίαν

εἰς τόν ἐν Νεοχωρίῳ Βοσπόρου Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου

τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

(Κυριακή τοῦ Παραλύτου, 25^η Ἀπριλίου 2010)

**«Παναγιώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης καί Οἰκουμενικέ
Πατριάρχα κύριε κύριε Βαρθολομαῖε,**

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν εἶναι ἔμπλεως χαρᾶς πεπληρωμένης, συγκινήσεως βαθείας, εὐγνωμοσύνης ἀπείρου καί δοξολογίας εὐχαριστηρίου πρὸς τόν Πανάγαθον θεόν ἡμῶν, καθ' ὅτι, τῇ χάριτι Αὐτοῦ, κατηξιώθημεν κατ' αὐτάς, ἀνταποκρινόμενοι εἰς εὐγενῆ πρόσκλησιν τῆς Ὑμετέρας Σεπτῆς Παναγιότητος, ὅπως μετὰ τῆς τιμίας ἡμῶν συνοδείας, δυνηθῶμεν νά ἀποχωρισθῶμεν πρὸς ὀλίγον τῶν Ἱεροσολύμων, ἔνθα παρ' Αὐτοῦ ἐτάχθημεν, ὅπως Αὐτόν διακονῶμεν, καί εὐρεθῶμεν εἰς τά τίμια καί μαρτυρικά χώματα τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων καί εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πρωτοθρόνου Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καί συναναστραφῶμεν μετὰ τῆς σεπτῆς Πατριαρχικῆς κορυφῆς Αὐτοῦ καί τῆς τιμίας τῶν Ἱεραρχῶν καί τῶν λοιπῶν κληρικῶν Αὐτῆς χορείας, ἔτι δέ καί ἐν τῇ λαμπροφώρῳ μεταπασχαλίῳ ἀναστασίμῳ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, νά συμπροσευχηθῶμεν καί νά συλλειτουργήσωμεν ἐν τῷ ἱερῷ ἱστορικῷ ναῷ καί Μετοχίῳ τούτῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Νεοχωρίῳ Βοσπόρου, ἐπιμελῶς ἀνακαινισθέντος καί φιλοκάλως εὐπρεπισθέντος ὑπὸ τοῦ φιλέργου Ἐπιτρόπου ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου.

Ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τῆς ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ συμπροσευχῆς ἡμῶν, εὐγνωμόνως ἀναμιμνησκομέθα, ὣν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων ὁ Κύριος ἡμῶν ἐποίησε, τῆς ἱερᾶς δηλονότι ἱστορίας, ὡς αὕτη ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τῇ συνεργίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐγράφη ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ, ἐν ᾗ ἡμεῖς χαριτούμενοι διακονοῦμεν, τῆς ἱστορίας τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ, τῆς ἀρξαμένης μὲν ἀπὸ τοῦ Ὁρους Σινᾶ, ἀποκορυφωθείσης δέ ἐν τῇ ἐνανθρωπήσει καί τῇ Ἀγίᾳ Βηθλεέμ κατὰ σάρκα γεννήσει τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τελειωθείσης δέ ἐν τῷ σταυρῷ ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ

Γολγοθᾶ καί τῇ ἐκ τοῦ κενοῦ μνημείου τριημέρῳ Ἀναστάσει Αὐτοῦ, σφραγισθείσης δέ διά τῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τήν Ἀγίαν Ἀνάληψιν Αὐτοῦ καθόδου τοῦ τελεταρχικοῦ Πνεύματος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀγίας Πεντηκοστῆς.

Ἄν αὕτη εἶναι ἡ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ὑπ' Αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θεόθεν γραφεῖσα σωτηριώδης ἱερά Βιβλική ἱστορία, οὐχί ἥττον ἡ συνέχεια καί ὁ καρπός αὐτῆς, εἶναι ἡ ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἱερά ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς κιβωτοῦ τῆς ἀληθείας καί φάρου τοῦ φωτός τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας ταύτῃ ἱστορίᾳ, γραφείσῃ ἀνθρωπίνως ὑπό τῆς Καθολικῆς ἀνά τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ἐκταθείσης Ἐκκλησίας, ἰδιαίτερον ἔργον καί ἀνεκτίμητον συμβολήν ἔσχεν ἡ Ἐκκλησία, ἥς ἡ Ὑμετέρα Σεπτῇ Παναγιότης Θεοφιλῶς προΐσταται, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἐν αἰχμαλωσίᾳ τελοῦσα Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν τῇ ἔδρᾳ καί τῇ εὐρυτέρᾳ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας συνεκλήθησαν αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, αἱ διασαφήσασαι καί διατυπώσασαι ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ τὰ δόγματα τῆς πίστεως ἡμῶν διά τῶν μεγάλων καί ἀγίων καί θεοφόρων Πατερικῶν μορφῶν, ὡς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καί ἄλλων, ὧν ἐπιλείψει μέ ὁ χρόνος διηγούμενον.

Αἱ ἐν Γραφαῖς Ἀγίαις ἀποκαλυφθεῖσαι αὗται ἀλήθειαι τῆς πίστεως ἡμῶν, ἀλώβητοι διατηρηθεῖσαι ἀπό τῶν αἵρετικῶν παραχαράξεων, ἐβιώθησαν εἰς τοὺς ἱερούς ναοὺς τῆς Βασιλευούσης καί τῶν ἄλλων πόλεων, ὧν τό ἀπόγειον τῆς ἀνθρωπίνης ἀρχιτεκτονικῆς καί ἀγιογραφικῆς δημιουργίας τυγχάνει ὁ Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καί τῆς Μονῆς τῆς Χώρας, καί διὰ ποικίλων ποιητικῶν δημιουργιῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας ὑμνογράφων, ὧν ἀπαράμιλλον πρότυπον ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος.

Ταύτην τήν ἱεράν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἤδη ἀπό τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τοῦ ἱεροῦ Φωτίου εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Βαρβαρικῆς εἰς τήν ἰδίαν αὐτῶν διάλεκτον μετηλαμπάδευσε καί τούτων τὰ ἥθη ἐξεπολίτισε καί κατεκόσμησε.

Ἡ δέ Ὑμετέρα Σιωνίτις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ βιώσασα τήν ἀλήθειαν ταύτην εἰς ναοὺς τῆς Κωνσταντινείου δραστηριότητος ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ, ὡς εἰς αὐτόν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἐν Ἱεροσολύμοις καί τῆς Βασιλικῆς Γεννήσεως ἐν τῇ Ἀγίᾳ Βηθλεέμ, ἐνθυμεῖται εὐγνωμόνως τήν συμπαράστασιν τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἰς δυσχειμέρους καιροὺς τῆς ζωῆς αὐτῆς, ὅτε ὁ ὁσιος πατήρ ἡμῶν Σάββας ὁ ἡγιασμένος καί οἱ αὐτάδελφοι θεόφιλος καί θεόδωρος οἱ Γραπτοὶ ἀπεστάλησαν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ, ὅτε οἱ Ἀγιοταφῖται ἰδιαιτέραν διαμονήν εἶχον ἐν τῇ Μονῇ τῆς Χώρας ἀλλὰ καί εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους τῆς ἱστορίας αὐτῆς, ὅτε εἰς τοὺς Πατριάρχας Ἱεροσολύμων ἐπετράπη ἡ ἐν τῷ κλίματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἴδρυσις Ἐκκλησιῶν καί Μετοχιῶν ὡς τό ἐν Φαναρίῳ, καί τοῦτο τό ἐν Νεοχωρίῳ καί τό ἐν τῇ Χάλκῃ, καί ὅτε οἱ Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων ἐφιλοξενήθησαν ἐπὶ καιρόν εἰς τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον, βοηθούμενοι ὑπ' αὐτοῦ διὰ τήν ὑποστήριξιν τῶν δικαιομάτων τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ παρά τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ.

Ἡμεῖς, οἱ Ἀγιοταφῖται, ἐνθυμούμενοι ταῦτα πάντα, ἰδίᾳ δέ καί τήν συμβολήν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν ἐπιτυχῇ ὑπέρβασιν τῆς πρό ἐτῶν κρίσεως ἡμῶν, ἐνδυναμούμεθα καί ἐνισχυόμεθα διά τήν συνέχισιν οὐχί ἀπλῶς μιᾶς στενῆς συνεργασίας, ἀλλά μιᾶς ἐν Χριστῷ βαθείας μυστηριακῆς κοινωνίας κατὰ τό πρότυπον τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, ἵνα δώσωμεν ἐν τῷ κόσμῳ τῷ ταλαιπωρουμένῳ ἐκ τῆς ἀγνοίας, τῆς βίας, τῆς τρομοκρατίας, τῆς πτωχείας, τῶν περιβαλλοντικῶν καταστροφῶν, λόγον ζωῆς, ζωοποιόν ἄρτον ζωῆς αἰωνίου καί ἄρτον ἐπιούσιον μιᾶς ἀξιοπρεποῦς ἀνθρωπίνης εὐημερίας, εἰς δέ τά ἐμπεπιστευμένα ἡμῖν παρά Χριστοῦ ποιμνία τήν βαθυτέραν ἐπίγνωσιν καί βίωσιν τοῦ ζωοποιοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος πρὸς οἰκοδομήν, τελείωσιν καί σωτηρίαν.

Ἐπὶ τούτοις, δεχθῆτε, Παναγιώτατε τά μικρά μὲν εἰς ὑλικὴν ἀξίαν, μεγάλα δέ εἰς συμβολικὴν τοιαύτην δῶρα ἡμῶν ἐκ τῆς Ἀγίας Γῆς ὡς ἔκφρασιν τῆς ἀγάπης καί τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ Ὁρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου μετὰ τῆς διαβεβαιώσεως ἡμῶν ὅτι ἐν τῷ Ζωοδόχῳ τοῦ Κυρίου Τάφῳ ἀδιαλείπτως προσευχόμεθα, ἵνα ὁ Κύριος διατηρῇ Αὐτήν ἐν ὑγιείᾳ καί τῇ διακρινούσῃ Αὐτὴν σοφίᾳ, ὅπως ἐπιμελῇται τῶν τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς Ποιμενάρχης αὐτῆς καί τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς συντονίζων τά ἐν αὐτῇ, πρὸς ἔπαινον τοῦ γένους τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Ἀμήν».